
POWIERZYĆ SIĘ (2) *vb pf*

o oraz e jasne.

[*inf* powierzyć się.] $\diamond$ *praet 3 sg* [*m* powierzył się.] *f* powierzyła się (1). $\diamond$ *3 pl m pers* powierzyli się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Oddać się z zaufaniem; przen [komu] (1)* : *Íprávić to wáfzá kró(lewska) M. mařz/ ábyś oyczynę fwoię co napřędzėy wybáwił: ná wáfzė K. M. bowiém lámėgo pogłáda: wáfzėy K. M. fie powierzyłá OrzJan 134.*

2. *Przekazać z zaufaniem [komu czego] (1)* : *Ale kto dobrze rozmyřlnie/ [...] zdrádzi napirwey řam fiebie/ řławė y powinność řwá/ zdrádzi przyiacıóły ine zacne řtany ktorzy mu fie tego powierzyli RejZwierc 37v; [Dobra ono przypowieść choć řtára. Trzebá z tym korzec řoli zieść/ komu fie řwoich táiemnic chceř powierzyć. CerGór 151; WujBib 216b].*

Synonimy: 1. poddać się, polecić się, poruczyć się.

Formacje współrdzenne cf WIERZYĆ.

MC